

روایتی از خدمات زیبایی که به دست غیرمتخصص‌ها در آرایشگاه‌ها انجام می‌شود

فعالیت زیرزمینی در سالن‌های آن‌چنانی

آزاده خلیلی | احتمالا تا به حال اسم موسیقی زیرزمینی یا برخی دیگر از فعالیت‌های زیرزمینی به گوشتان خورده است، اما حتماً از انجام عمل‌های زیبایی آن هم به شکل زیرزمینی بی‌خبر بوده‌اید. هرچند این خدمات معمولاً در آرایشگاه‌های زنانه انجام شده و خیلی هم در زیرزمین نیستند، اتفاقاً در سالن‌های شیک و پیک انجام می‌شوند؛ اما به خاطر غیرقانونی بودن و انجام آن‌ها در مکانی غیر از کلینیک‌های درمانی، این نام‌نویسی‌شان شده است.

وقتی به صفحه آرایشگاه مراجعه می‌کنید، متوجه می‌شوید که به جز رنگ و مَش و کارهای معمول مربوط به زیبایی، توی کار درمان پوست و مو هم هستند و به قول خودشان در این حوزه هم به زیباجویان خدمات می‌دهند. خدماتی که به دلیل متداول بودنشان نه تنها غیرقانونی به نظر نمی‌رسند، بلکه از طرف مشتریان هم اصلاً عجیب و غریب به نظر نمی‌آید که در یک آرایشگاه خدمات درمانی بگیرند و این کار را خطرناک هم نمی‌دانند.

این روزها آرایشگرها برای افزایش درآمد و توسعه لاین‌های خدمات خود، دست به هر کاری می‌زنند. به همین خاطر، ممکن است که شما با ورود به یک آرایشگاه از یک طرف درگیر خرید لباس و کیف و کفش شوید و از طرف دیگر پیشنهاد خدمات خرید اقلام بهداشتی و دارویی را دریافت کرده و متوجه شوید که در این مکان نه تنها ماسک و مکمل و غیره به فروش می‌رسد بلکه می‌توانید برای جوان‌سازی و سایر خدمات زیبایی نیز نوبت بگیرید. در حالی که اینجا فقط یک آرایشگاه است و مسئول آن بدون اجازه و غیرقانونی پایش را توی کفش داروخانه‌ها و دکترهای پوست کرده است.

از فروش دارو
تا خدمات
پوست و مو

وقتی به یکی از این آرایشگاه‌های چندمنظوره در مشهد می‌روم، خبری از رنگ و لعاب توی صفحه اینستاگرامشان نیست؛ اما همان‌طور که در تبلیغات صفحه‌شان گفته‌اند، مشتریان می‌توانند برای برخی از خدمات پوست مانند پاک‌سازی صورت، برداشتن موهای زائد و همچنین تزریق‌های جوان‌سازی وقت بگیرند و خدمات دریافت کنند.

از خانم منشی که پشت کانتر نشسته است، می‌پرسم شخصی که برای بوتاکس خدمات ارائه می‌کند، مدرکش چیست. او با بی‌حوصلگی می‌گوید: یعنی چی؟ تخصصشون همینه دیگه! من لجاجت کرده و ادامه می‌دهم یعنی مدرک پزشکی دارند؟ او با تعجب سرش را بالا آورده و می‌گوید: نرس هستن، مدرک پزشکی واسه چی؟ دوتا آمپوله! او در حالی کار غیرقانونی خانم به اصطلاح پرستار را در حد دوتا آمپول تقلیل می‌دهد که بر اساس قانون، حتی پزشکان عمومی هم برای این خدمات مجوز ندارند. اما آرایشگاه‌ها کار را به جایی رسانده‌اند که از تزریق بوتاکس تا کاشت مورا هم پوشش می‌دهند.

از تزریق
بوتاکس تا
کاشت مو

در آرایشگاه دیگری، خانم متصدی کمی ز رنگ تر است. در مقابل پرسش من که آیا میکرونیوید لینگ را متخصص انجام می‌دهد یا نه، به تابلوهای بالای سرش اشاره می‌کند که به انگلیسی هستند و چند تا مهر مختلف دارند. اومی گوید: نیلوفر جان، ترکیه و دبی آموزش دیدند، و سپس اسم چند مؤسسه خارجی را تکرار کرده می‌گوید: «اگر بخواهید می‌توانید صفحه‌شان را توی اینستا ببینید.»

مطمئن هستم که اگر به آن صفحات هم سر بزنم، باز هم چیزی دستگیر نمی‌شود و اینجا هم فردی که ژل و فیلر تزریق می‌کند، هیچ مدرک پزشکی معتبری مربوط به پوست و مو ندارد.

خانم متصدی که تردید من را می‌بیند، به خانمی در گوشه سالن اشاره کرده و می‌گوید: «مرجان جون چند بار اینجا بوتاکس تزریق کردن. می‌تونن ازشون سؤال کنی و خیالت راحت بشه.» اما مرجان جون با بیان اینکه اینجا قیمتش از فلان کلینیک بیشتر است و کلینیک‌ها فقط پول دک و پزشکان را می‌گیرند، بیشتر به دلشوره ام می‌اندازد.

کسب تخصص
از آن‌ور آب

در حقیقت، قیمت پایین‌تر و ارزانی یکی از دلایل مهم دریافت خدمات پوست و مو در آرایشگاه‌هاست. در اینجا خانم‌ها به قول خودشان پول دم و دستگاه کلینیک‌ها را نمی‌دهند و خدمات را با قیمت بسیار کمتر از کلینیک‌ها دریافت می‌کنند. در حالی که نه خبر از کیفیت مواد تزریق شده دارند و نه در صورت شکایت می‌توانند راه به جایی ببرند. چون اغلب افرادی که در آرایشگاه‌ها این خدمات را می‌دهند عضو ثابت نیستند و مثل همین نیلوفر خانم ماهی یک بار از ترکیه تشریف می‌آورند.

واقعیت تلخ‌تر این است که بیشتر این آرایشگاه‌ها حتی برای خدمات زیبایی و مکان‌شان هم مجوز فعالیت و جواز کسب ندارند. به عنوان نمونه، یکی از آرایشگاه‌ها که بزرگ و آن‌چنانی هم نیست، اما بین خانم‌ها برای تزریق ژل لب حسابی طرف‌دار دارد. یک زیرزمین کوچک در یکی از خیابان‌های احمدآباد است و معتقد است که دست توی کارشان زیاد شده و مجبور است که لاین‌هایش را اضافه کند و چند جور خدمات بدهد.

ارزانی
مهم‌تر از ایمنی

